

Nr 319.

Godkänd av första kammaren den 19 juni 1933.

Godkänd av andra kammaren den 19 juni 1933.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 38 § 1 mom. samt 64 och 66 §§ kommunalskattelagen den 28 september 1928 m. m. ävensom i ämnet väckta motioner.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 64.)

Till Konungen.

Under åberopande av bevillningsutskottets, av riksdagen godkända betänkande nr 64, varav ett tryckt exemplar härvid fogas, får riksdagen härmed för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat oförändrad bifalla Eders Kungl. Maj:ts den 24 februari 1933 dagtecknade proposition nr 171, i vad den avser ändringar i kommunalskattelagen och förslag till ersättningsskatt, med anledning tillika av motionerna I: 267, I: 276, II: 439 och II: 450,

dels antagit vid propositionen fogat förslag till lag om ändrad lydelse av 38 § 1 mom. samt 64 och 66 §§ kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) med den ändring att 64 § 2 mom. erhåller följande lydelse:

64 §.

2 mom. Har bolag eller annan juridisk person för ekonomisk verksamhet sitt säte i utlandet, men utövas den verkliga ledningen av företaget här i riket, skall företaget enligt denna lag betraktas som svensk ekonomisk förening, såvida företaget, direkt eller genom förmedling av juridisk person, huvudsakligen äges eller på annat därmed jämförligt sätt innehaves av svenska fysiska personer och företagets verksamhet väsentligen består i förvaltning av eller handel med värdepapper eller annan därmed likartad lös egendom.

dels ock antagit vid propositionen fogat förslag till förordning om ersättningsskatt med den ändring att 1 § och övergångsbestämmelserna samt anvisningarna erhålla följande lydelse:

1 §.

Har svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening, vars verksamhet väsentligen består i förvaltning av fastighet eller av värdepapper eller annan därmed likartad lös egendom, eller sådant företag, som enligt 64 § 2 mom. kommunalskattelagen skall, ändå att dess säte är i utlandet, i beskattningsavseende betraktas såsom svensk ekonomisk förening, vid disponerandet av sin vinst för visst verksamhetsår underlåtit att besluta vinstutdelning, ehuru sådan underlåtenhet icke skäligen kan anses påkallad av företagets ställning, eller ock beslutat vinstutdelning, med belopp, som med hänsyn till ställningen må anses mer än skäligt ringa, och göra omständigheterna sannolikt, att ett väsentligt syfte härvid varit att bereda fysiska personer, vilka ägt del i företaget, lindring i deras beskattning här i riket, skall av företaget erläggas särskild skatt till staten, benämnd ersättningsskatt.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1934.

Taxering enligt förordningen må ej avse tidigare verksamhetsår än det, som gått till ända närmast före den 1 mars 1934.

Anvisningarna.

1. Den omständigheten att visst inkomstbelopp stundom beskattas avsevärt lägre hos aktiebolag och vissa andra juridiska personer än hos fysiska personer kan föranleda ägare av förmögenhet, som icke hava behov av att förbruka mera än någon del av dess avkastning, att bereda sig lindring i beskattningen genom att placera förmögenheten i ett dem tillhörigt aktiebolag eller annat dylikt företag, vars vinst helt eller delvis får kvarbliva hos företaget utan att utdelas. Om i förmögenheten ingått svenska aktier, banklotter eller föreningsandelar, skulle en sådan åtgärd dessutom medföra den förmån, som följer av att svenska aktiebolag, solidariska bankbolag och ekonomiska föreningar i allmänhet icke äro skattskyldiga för utdelning från andra sådana företag.

Ersättningsskatten avser att i sådana fall, då företagets verksamhet väsentligen består i förvaltning av fastighet eller av värdepapper eller annan därmed likartad lös egendom, göra vidtagandet av anordningar med det nämnda syftet mindre lockande och att, där de förekomma, bereda det allmänna ersättning för av dem föranledd skatteminskning. Såsom en förutsättning för förordningens tillämpning skall därför gälla, att förmögenhetsägaren genom nämnda anordning berett sig fördel i beskattningsavseende. Den omständigheten att förordningen icke riktar sig mot fonderingen såsom sådan utan allenast mot visst, av lagstiftningen icke avsett utnyttjande av skatteförmåner, som genom fondering kunna vin-

nas, måste väl beaktas vid prövningen av uppkommande frågor och bör föranleda till varsamhet vid förordningens tillämpning.

2. Vid övervägande, huruvida eller med vilket belopp utdelning skäli- gen bort äga rum, bör hänsyn tagas till sådana omständigheter som att lagstadgad avsättning till reservfonden skall ske eller att fondering i viss omfattning kan vara påkallad exempelvis för bibehållande av en jämn utdelningskvot.

3. När det gäller att bedöma, huruvida det kan anses sannolikt att ett väsentligt syfte med ett företags återhållsamma utdelningspolitik varit att bereda dess delägare eller vissa av dem lindring i deras beskattning, bör hänsyn tagas till deras ställning till företaget samt till deras inbördes förhållanden. Merendels torde en förutsättning för tillämpning av förordningen vara, att större delen av företagens aktie-, lott- eller andelskapital äges av en person eller att företagets delägare eller flertalet av dem äro inbördes förbundna genom nära släktskap eller andra personliga band eller gemensamma intressen. Fysiska personer kunna äga del i ett företag antingen direkt eller genom förmedling av företag, som varit med det förstnämnda företaget och i förekommande fall med varandra förbundna såsom moder- och dotterföretag. För att tvenne företag skola anses stå i förhållande till varandra av moder- och dotterföretag bör i allmänhet krävas, att det ena företagets innehav av aktier, lotter eller andelar i det andra förläna detsamma bestämmande inflytande å det andra företaget.

4. Det till ersättningsskatt beskattningsbara beloppet kan bestämmas med utgångspunkt från den i räkenskaperna redovisade vinsten för räkenskapsåret eller från det enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade belopp, som åsatts företaget för dess inkomst under verksamhetsåret i fråga. Avdrag skall ske för lagstadgad avsättning till reservfond samt för erforderlig skatteavsättning, så ock för vinstutdelning, som av företaget beslutats under året efter verksamhetsåret. Även i övrigt göras sådana tillägg eller avdrag, som synas påkallade för att få fram det belopp, som kan anses hava utan giltig orsak undantagits från utdelning. Verkställes taxeringen med utgångspunkt från det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade beloppet, bör sålunda till detsamma läggas behållna beloppet av aktieutdelningar o. dyl., för vilka frikallelse från skattskyldighet åtnjutes. Verkställes åter taxeringen med utgångspunkt från den i räkenskaperna redovisade vinsten, kan det tänkas, att tillägg bör ske med beloppet av företagna oskäliga avskrivningar. Finner beskattningsmyndigheten, att viss fondering av de ifrågavarande vinstmedlen kan anses skälig utöver de nyss

omförmälda avsättningarna, må avdrag ske även för dylik fondavsättning.

Därjämte får riksdagen anmäla, att Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 171, i vad den avser förslag till ändrad lydelse av 31 § taxeringsförordningen, icke föranlett någon riksdagen åtgärd.

Stockholm den 19 juni 1933.

Med undersåtlig vördnad:
